

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **L. D. (nyní S.)**, zastoupené JUDr. Vandou Bieleckou, advokátkou se sídlem Havířov-Město, Pavlovova 8, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 9.9.2011, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 17.6.2011, o invalidním důchodu,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna právní zástupkyně žalobkyně **JUDr. Vandy Bielecké se přiznává** v částce **5.906,- Kč** a bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. České republice se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) rozhodnutím ze dne 9.9.2011 č.j. X rozhodla, že námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.6.2011 č.j. X se zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.

Proti tomuto rozhodnutí ze dne 9.9.2011 podala žalobkyně včas žalobu, v níž nesouhlasila se závěry žalované obsaženými v tomto rozhodnutí. Namítala svůj

velmi špatný zdravotní stav, přičemž zdůrazňovala, že se ještě zhoršuje. Není schopna vykonávat profesi prodavačky a poslední pracovní poměr s ní byl ukončen rovněž pro zdravotní nezpůsobilost. Navrhovala proto zrušení napadeného rozhodnutí, když trpí celou řadou chorob.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 17.6.2011, znějícím na jméno L. D., zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák.č. 155/95 Sb., ve znění pozdějších předpisů s odůvodněním, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Karviné ze dne 6.6.2011 není žalobkyně invalidní.

Žalobkyně předložila oddací list, z něhož bylo zjištěno, že dne 7.10.2011 L. D. uzavřela manželství s J. S. a užívá příjmení S.

K žádosti žalobkyně jí byla usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24.1.2012 ustanovena zástupkyně z řad advokátů JUDr. Vanda Bielecká.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 9.9.2011, dále rozhodnutím ze dne 17.6.2011, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 11.1.2012, doplňujícím posudkem téže komise ze dne 12.4.2012 a srovnávacím posudkem PK MPSV v Českých Budějovicích z 23.8.2012, obsahem dávkového spisu, posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaných posudků posudkových komisí MPSV ČR, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobkyně, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení v Karviné byl vypracován posudek o invaliditě žalobkyně a bylo uzavřeno, že žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %. Na základě tohoto pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 17.6.2011, jímž žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.

V podaných námitkách potom žalobkyně zejména poukazovala na stejné skutečnosti, jaké následně uvedla v žalobě.

Dle posudku o invaliditě ze dne 23.8.2011 vypracovaného ČSSZ – lékařskou posudkovou službou, pracoviště pro námitkové řízení, byla žalobkyně posouzena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, tedy se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII, odd. E, pol. 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 20 %, a s přihlédnutím k dalším postižením byla zvýšena o 10 % na celkových 30 %. Lékař dospěl k závěru, že rozhodující příčinou byl bolestivý syndrom páteře s lehkým funkčním postižením.

Žalovaná její námitky zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 9.9.2011.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 11.1.2012 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené v posudkovém spisu žalobkyně, a dále ze zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. F. C. a MUDr. J. M. Měla taktéž k dispozici nálezy neurologické, ortopedické, psychiatrické, kardiologické, kožní a urogenitální. Vycházela rovněž z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronický bolestivý páteřní syndrom na podkladě degenerativních změn v oblasti lumbosakrální páteře s těžší dysfunkcí a s klinickými příznaky pro levostranný iritační syndrom S1 při laterolistéze L3 bez EMG dokumentovaného korelátu. Dále byl u žalobkyně zjištěn stav po laparoskopickém odstranění levé ledviny pro tumor ze dne 13.3.2008, stav po laparoskopicky asistované vaginální hysterektomii s adnexotomií ze dne 3.2.2010 pro myomatózní uterus, stav po plicní embolii v r. 2008 a kardioverzifibroflutteru síní, esenciální hypertenzi, psoriázu a projevy deprese. Stav odpovídal příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb. kapitole XIII, odd. E, pol. 1, písm. b), kdy z rozmezí 10-20% stanovila horní hranici 20% poklesu pracovní schopnosti. Vzhledem ke stupni postižení byla míra navýšena o 10 % na celkových 30 %. Zbýlý pracovní potenciál žalobkyně lze využít u fyzicky nenáročné profese s využitím vzdělání, zkušeností, znalostí, je zachována i schopnost rekvalifikace.

Další zdravotní postižení namítané žalobkyní nemají charakter dlouhodobé dekompenzace a jsou v remisi při zavedené terapii.

Vzhledem k výhradám žalobkyně, které vznesla písemně a také u ústního jednání soudu dne 12.3.2012, kdy zejména namítala, že komise se nevypořádala se závažností jejího zdravotního stavu (zdůrazňovala také to, že její zdravotní problémy trvají po dobu delší než dva roky), předložila také další RTG snímky a nové lékařské zprávy, byl vypracován doplňující posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Ostravě dne 12.4.2012. Komise učinila stejný závěr jako ve svém původním posudku, přičemž uvedla, že žalobkyně nebyla k 9.9.2011 schopna fyzicky nadměrně náročné práce se zvedáním nadlimitních břemen ani práce v nepříznivých klimatických podmínkách, v chladu, vlhku nebo nočních směnách. Přiznání částečné invalidity u žalobkyně dne 2.5.2008 bylo realizováno z důvodu krátké doby po léčbě onkologického onemocnění, avšak stav je objektivně klinicky normalizován ve všech rovinách, bez nepříznivé progresy. Další RTG snímky jsou ze dne 3.2.2012, avšak celkové funkční

postižení nevykazuje důvod pro změnu posudkového závěru, žalobkyně ke dni vydání rozhodnutí nebyla invalidní.

K dalším námitkám žalobkyně vznesenými u ústního jednání dne 12.7.2012 byl vypracován ještě srovnávací posudek PK MPSV ČR v Českých Budějovicích z 23.8.2012. Z jeho závěrů krajský soud zjistil, že rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena dle kap. XIII, odd. E, pol. 1, písm. b/ vyhl.č. 359/2009 Sb. a šlo o chronický vertebrogenní algický syndrom s dysfunkcí lumbosakrální páteře na podkladě degenerativních změn s klinickými příznaky pro levostranný iritační kořenový syndrom S1 při laterolistéze L3 bez elektromyografického korelátu. Pokles pracovní schopnosti byl stanoven na 20 % a s ohledem na dělnickou profesi žalobkyně byla míra zvýšena o 10 % na celkových 30 %. Komise vyhodnotila i nově předložené nálezy, včetně EMG, doppler. vyšetření a psychiatrickou zprávu z 18.7.2011.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 9.9.2011.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu. Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se

ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 9.9.2011 nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo u ní o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Podmínky pro přiznání invalidního důchodu prvního stupně žalobkyně nesplnila, když dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 23.8.2011 a zejména dle posudků PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 11.1.2012, včetně doplnění z 12.4.2012 a srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Českých Budějovicích ze dne 23.8.2012 nebyla invalidní, když pokles jejího pracovního potenciálu činil pouze 30 %, a to již po navýšení o 10 % s ohledem na ostatní zdravotní postižení a vykonávanou profesi.

Tento závěr vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR v Ostravě a Českých Budějovicích. Obě posudkové komise MPSV ČR posuzovaly zdravotní stav žalobkyně ve složení posudkového lékaře a odborného lékaře z oboru neurologie, tedy z oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobkyně byl chronický vertebrogenní algický syndrom s dysfunkcí lumbosakrální páteře na podkladě degenerativních změn s klinickými příznaky pro levostranný iritační kořenový syndrom S1 při laterolistéze L3 bez elektromyografického korelátu.

Krajský soud shodně se závěry posudků PK MPSV ČR v Ostravě i v Českých Budějovicích uzavírá, že k datu vydání rozhodnutí, to je k 9.9.2011 nebyla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a nešlo u ní o invaliditu dle § 39 odst. 1 téhož zákona, když pokles pracovní schopnosti dosahoval pouze 30%.

Pokud žalobkyně u ústních jednání soudu opětovně namítala, že došlo k dalšímu zhoršování jejího zdravotního stavu a že tudíž není schopna vykonávat žádné zaměstnání, soud poukazuje na ustanovení § 75 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož je povinen vycházet ze skutkového (tedy zejména zdravotního) a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu – žalované ČSSZ. Tímto datem je 9.9.2011. Pokud došlo ke změně tohoto stavu, zejména ve smyslu jeho zhoršování, měla by být věc řešena v novém řízení o přiznání invalidního důchodu.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Jelikož žalobkyně byla ve věci zastupována advokátkou na základě rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, náleží jí odměna, která byla stanovena dle vyhl.č. 177/96 Sb. takto:

náhrada za 3 úkony právní pomoci po 500,- Kč - příprava a převzetí zastoupení, účast u ústního jednání soudu dne 12.3.2012 a 12.7.2012, 1 úkon právní pomoci za 1.000,- Kč – účast u ústního jednání dne 7.1.2013, 4x úhrada hotových výdajů po 300,- Kč, tj. 1.200,- Kč, náhrada cestovného osobním automobilem Toyota Avensis RZ X k ústnímu jednání soudu dne 12.3.2012 a 7.1.2013 (34 km x 5,73 Kč = 195,- Kč, tj. 390,- Kč, náhrada cestovného osobním automobilem Škoda Octavia RZ X k ústnímu jednání soudu dne 12.7.2012 z Havířova do Ostravy a zpět (36 km x 5,61 Kč = 191,- Kč), dále za ztrátu času dvě započaté půlhodiny po 100,- Kč ke třem jednáním, tedy 3x 200,- Kč = 600,- Kč. Celková náhrada činí 4.881,- Kč. Vzhledem k tomu, že zástupkyně žalobkyně je plátkyní DPH, náleží jí zvýšení o 21 %, tedy o 1.025,- Kč. Celkem tedy náleží zástupkyni žalobkyně částka 5.906,- Kč, která jí bude proplacena do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Ostravě.

České republice náhrada nákladů řízení vzniklá s ustanovením advokáta nenáleží (§ 60 odst. 4 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 7. ledna 2013

JUDr. Miroslava Ježoviczová
- samosoudkyně -